א ומיי׳ פי"ג מהל' אבל הלי חן: ב [מיי פ״ה מהלי

כלי גן:

רבינו חננאל עשרה אין בהם משום זוגות. השותה (שתי) כוסות דמו ולית ליה דרבא דאמר בראשו. ואם ראה פני לעיל כום של ברכה אין מלטרף השוקל)אוישו אויצא לבית לרעה דבאותן עשרה כוסות איכא (זוגות) כוסות איז בהז ברכת המזון: ומלכא לא מקרי י יי משוח זוווח מדחכויוהו מזיק. והא דתניא לא יאכל תרי היינו משום כשפים ורשב"ם פירש שהוא סוף ג' תיבות. ויחנד דפעמים מזיק: (שייך לקמן דף קיא ע״ה): האי מאן דפגע באיתתא כלהו לא מצטרפי לרעה. כלומר כוס הג' אינו מצטרף עם הד', ולא הה' עם הו' ולא הז' בו'. והא דאמר במי שמתו (ברכות דף כ.) ר' יוחנן הוה קאזיל ויתיב אשערי טבילה כי היכי דילדו זרעא עם הח׳. רבה בר לואי כוותיה הכא דפגע בעת שעולה מז לרבא בפירקא. אמר יוסף המים ור' יוחנן אשערי טבילה יתיב שידא, אתרי קטלינן, בין בשוגג בין במזיד, ארבעה אי נמי התם יתיבא הכא פגע אי נמי במזיד מזקינן. רבי יוחנן היה אומר שופך בוז על וגו':

אחרת בגמרא דאם ישן או יונה לבית הכסה חינו חושש

מלוה באנפי נפשה היא. ואין מצטרפין זה לוה: אמאי נמלך הוא. ואין מצטרפין לזוגות: הכי קאמר לא יאכל חרי ויעשה צרכיו אפילו פעם אחם. או אם שתה לא ישמש: דילמא חליש. מחמת תשמיש איידי דבווגות קאי מיתרע: שלא ראה פני השוק. בין כום לכום: ולא אמרן. דמרעי ליה זוגות אלא לנאת לדרך אחר הזוגות אבל לעמוד בביתו לית לן בה: מני כשורי. כששותה כוס זה מסתכל בקורה זו וכשהוא שותה שני מסתכל בשאללה ולפי חשבון הקורות מזדהר בזוגות: כי הוה שתי חד כסא מנקעא חרי כסי. דהוו להו חלתא: אדם חשוב שאני.

> מצוה באפי נפשה הוא לא יעשה צרכיו תרי אמאי נמלך הוא אמר אביי הכי קאמר לא יאכל תרי ישתה תרי ולא יעשה צרכיו אפילו פעם אחת דילמא חליש ומיתרע ת"ר שותה כפלים דמו בראשו אמר רב יהודה אימתי בזמן שלא ראה פני השוק אבל ראה פני השוק הרשות בידו אמר רב אשי חזינא ליה לרב חנניא בר ביבי דאכל כסא הוה נפיק וחזי אפי שוקא ולא אמרן אלא לצאת לדרך אבל בביתו לא אמר ר' זירא ולישו כלצאת לדרך דמי אמר רב פפא ולצאת לבית הכסא כלצאת לדרך דמי ובביתו לא והא רבא מני כשורי ואביי כי שתי חד כסא מנקים ליה אימיה תרי כסי בתרי ידיה ורב נחמן בר יצחק כי הוה שתי תרי כסי מנקים

ליה שמעיה חד כסא חד כסא מנקים ליה תרי כסי בתרי ידיה יאדם חשוב שאני אמר עולא עשרה כוסות אין בהם משום זוגות עולא למעמיה דאמר עולא ואמרי לה במתניתא תנא 🌣 עשרה כוסות תיקנו חכמים בבית האבל ואי ס"ד עשרה כוסות יש בהן משום זוגות היכי קיימי רבנן ותקנו מילתא דאתי לידי סכנה אבל תמניא יש בהן משום זוגות רב חסרא ורבה בר רב הונא דאמרי תרוייהו ישלום למובה מצמרף לרעה לא מצמרף אבל שיתא יש בהן משום זוגות רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו ויחוגך לטובה מצטרף לרעה לא מצטרף אבל ארבעה יש בהן משום זוגות אביי ורבא דאמרי תרוייהו יוישמרך למובה מצמרף לרעה לא מצמרף ואזרא רבא למעמיה דרבא אפקינהו לרבגן בארבעה כוסות אע"ג דאיתוק רבא בר ליואי לא חש לה למילתא דאמר ההוא משום דאותבן בפירקא הוה אמר רב יוסף אמר לי יוסף שידא אשמדאי מלכא דשידי ממונה הוא אכולהו זוגי ומלכא לא איקרי מזיק איכא דאמרי לה להאי גיסא אדרכה מלכא [רתחנא הוא] מאי דבעי עביד סישהמלך פורץ גדר לעשות לו דרך ואין מוחין בידו אמר רב פפא אמר לי יוסף שידא בתרי הטלינו בארבעה לא קטלינן בארבעה מזקינן בתרי בין בשוגג בין במזיד בארבעה במזיד אין בשונג לא ואי אישתלי ואיקרי ונפק מאי תקנתיה לינקוט זקפא דידיה דימיניה בידא דשמאליה וזקפא דשמאליה בידא דימיניה ונימא הכי אתון ואנא הא תלתא ואי שמיע ליה ראמר אתון ואנא הא ארבעה נימא ליה אתון ואנא הא חמשה ואי שמיע ליה דאמר אתון ואנא הא שיתא נימא ליה אתון ואנא הא שבעה הוה עוברא עד מאה וחד ופקע שידא אמר אמימר אמרה לי רישתינהי דנשים כשפניות האי מאן דפגע בהו בנשים כשפניות נימא הכי חרי חמימי בדיקולא בזייא לפומייכו גשי דחרשייא קרח קרחייכי פרח פרחייכי

מסתכל בקורה זו וכששותה שני מסתכל בשאצלה ולפי חשבון הקורות יזהר בזוגות ובכל פעם ופעם עושה כן אע״פ שאינו יוצא לדרך: **אביי** כי הוה שפי חד כסא מנקטא ליה אימיה סרי כסי. דהוי להו מלמא ולכך מומנים אומם ביחד שלא יבוא הדבר לידי שכחה ויעמוד בזוגות: אביי עיברתו אמו מת אביו ילדתו אמו מתה אמו והא דאמר אביי אמרה לי אם ההיא מרבינתיה הואי בקדושין (ד' נא:): אדם חשוב שאני. דמסרי שדים נפשייהו לחזוקי: עשרה כוסות חין בהן משום זוגות. וכל שכן טפי: עשרה כוסות סיקנו בבית החבל. בפרק קמח דכתובות [ח:] מפרש טעמא: **שלום.** תיבה שביעית היא דכתיב _ובמדבר ון ישא ה' וגו' לטובה מלטרף אם שתה ששה ושתה השביעי מלטרף לבטל הזוגות: **אבל לא לרעה.** שאם ישתה כוס שמיני אחריו אין שמיני מצטרף על השביעי להזיק וסברא הוא כיון שבירכן בשלום שהוא חיבה שביעית אין שום היזק בעולם: רבה ורב יוסף. כמו שהיו הדורות זו אחר זו היו מקילין בזוגות והולכין ופוחמין: רבא אפקינהו בארבעה. פעמים הרבה כשהיו נפטרין ממנו היה משקן ופעמים שלא היה משקן אלא ארבעה כוסות ונפטרין. ואף על גב דתריץ רבה" לעיל וְקְש:] כוס של ברכה כו' אלמא סבירא ליה דארבע יש בהן משום זוגות אי לאו משום כוס של ברכה איכא לתרוצי דנהי דארבע להזיק ליכא למיחש לכשפים מיהא איכא למיחש כדלקמן [ע"ב] והלכך אינטריך רבא לתרוצי לעיל הכי דלית להו לרבנן לתקוני מילתא דאתי בה לידי סכנה ואפילו סכנת כשפים: ד**אותבן בפירקא.** שהקשה לי בשעת הדרשה וביישני ברבים שדרכו היה להקשות לו ברבים: **לא איקרי** מזיק. אין רגיל בכך דגנאי הוא לו ולא חיישינן לזוגות דמילתא דלא שכיחא היא ומיהו זימנין דניזוק והרוצה להחמיר ולעשות נטירותא ימירתא עביד: בסרי כסי קטלינן ליה. משום זוגות: איקרי ונפק. בזוגות מהו מקנמיה: וקפא. גודל: אי שמע. ואפילו קול אדם או קול אשה דאמר ד' נימא איהו חמשה שלא יעמוד בזוגות: עד מאה וחד. שהיה שד מונה זוגות והוא היה מוסיף אחת שלא לעמוד בזוגות: **פקע שידה**. מרוב לער: ר**ישהינהי דנשים כשפניות**. גבירתן של נשים כשפניות השולטת עליהן ומלמדתן אמרה לי דבר זה: חרי המימי בדיקולי בוייא. לואה חמה בסלים קרועין ונקובין: לפומייכו הרשייתא. לפיכם נשים כשפניות: קרח קרחייכו. יהי רלון שימרטו אותן שערות שלכם שאתם מכשפין בהן: פרח פרחייכו. הרוח ינשא אותם פירורי לחם שאתם מכשפות בו. ונראה לי דהאי דכתיב בנשים כשפניות ביחוקאל (יג) הנני אל כסתותיכנה אשר אתנה מלודדות שם את הנפשות לפורחות אחד מכלי אומנות של כשוף:

דמסרי שדים נפשייהו לאזוקי: עשרה כוסות דבית האבל מפרש טעמא בכתובות בפ"ק (דף ח:): שלום. תיבה שביעית לישא ה׳ פניו אליך וגו׳ף: לטובה מלטרף (א). אם שתה שבעה וחור ושתה את השמיני אין שמיני מלטרף עמהן: אפקינהו לרבנן בארבעה. פעמים הרבה כשהיו נפטרים ממנו היה משקן ויש פעמים שלא היה משקן אלא ד' פעמים ונפטרין: דאותבן בפרקה הוה. שהיה רגיל להקשות בשעת הדרשה: לא אתהרי מויה. ולא חיישינן לזוגות: בתרי. כסי קטלינה ליה משום זוגות: היקרי ונפיק. בזוגות מאי תקנתיה: וקפא. אגודל: וחי שמע קלח. ואפילו קול אדם או אשה דאמר ארבעה נימא איהו חמשה: רישתינהי דנשים כשפניות. השולטת עליהם אמרה לי דבר זה: חרי חמימי בדיקולי בויית. לוחה חמה בסלים נקובים וקרועים: לפומייכו נשי חרשייחה. יזדמנו לפיכם נשים כשפניות: הרח קרחייכי. יהי רלון שימרטו אותן שערות שלכם שאתן מכשפות בהן:

רשב"ם

איבדור

פרח פרחייכי. ישה הרוח הותן

פירורי לחם שאתן מכשפות בהן:

מלוה באנפי נפשיה היא. ואין מלטרפין זה לזה: נמלך הוא. דתשמיש ראשון גמר ביאתו ובטל תאותו: הכי קחמר לח יחכל תרי ויעשה לרכיו אפי׳ פעם אחת. כלומר אדם שאכל זוגום יזהר בעלמו שלא ישמש מטתו אחרי כן עד זמן מרובה דילמא חליש מחמת תשמיש ואיידי דבווגות קאי מיתרע מזליה: כפלים. כמו זוגות: דמו ברחשו. עון מיתתו על ראשו מוטל שהוא ממית עלמו: בזמן שלא ראה פני השוק. בין כום לכום: ולה המרן. דמרעי ליה זוגות הלה לנאת לדרך אבל לעמוד בביתו לית לן בה: מני כשורי. כששותה כום זה

מ"ח ויעשה לרכיו ולא ישתה תרי ויעשה לרכיו, ב) [ברכות יט. וש"נ], ג) [כתובות ח:], ד) [סנהדרין כ: ב"ק ס. ב"ב ק: יבמות עו:], ד) [במדבר ו], ו) [ל"ל רבאז.

תורה אור השלם ישא יי פניו אליה ַויָשֵׁם לְךָּ שָׁלום: וֹיָשֵׁם לְךָּ

2. יְבֶרֶכְךְּ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךְּ: במדבר ו כד

הגהות הב"ח לטונה (h) רש"י ד"ה לטונה מנטרף לרעה לא

מוסף רש"י

עשרה כוסות. להרנות לו בשתיה כדכתיב (משלי לא) תנו שכר לאובד ויין למרי נפש (כתובות ה:). שהמלך פורץ גדר. גדרות של אחרים, לעשות לו דרך. קלר מנימו לפרדסו או לכרמו (יבמות נוו: ורנוי"ז חוהדריו כ:) מו: פורן גדר שדה חחרים לעשות לו דרך ולאוכלוסין שלו, דאמרינן בב"ב (לט:) שמי, זמנות קן פכ פי (פט.) דרך המלך אין לה שיעור (ב"ק ה:) ולא יטה ימין ושמאל, ובספרי בפרשת המלך נפקא לן מקראי, ונראה בעיני דמדכתב המקך נפקח כן מקרחי, ונראה בעיני דמדכתב לבלתי רום לבבו מאחיו קדרים גדלהו משל אחיו. בדדרשינן נמי והכהן הגדול מאחיו (רשב"ם ב"ב צט:).

מוסף תוספות

אין זו פגיעה. תוס' כ"מ